

Ustawa o radcach prawnych. Komentarz

Przedmowa

Przedstawiamy Państwu komentarz do ustawy o radcach prawnych, czyli aktu, który powstał w 1982 r. W ciągu kolejnych ponad 35 lat ulegał on licznym zmianom, czasem drobnym, kosmetycznym, częściej istotnym, znacząco przebudowującym poszczególne instytucje w nim zawarte. Spowodowało to, że dzisiejsze brzmienie ustawy jest w wielu fragmentach niespójne lub niedostosowane do obecnych wymogów świadczenia pomocy prawnej. Paradigmatycznym przykładem owych niedostosowań może być kwestia rygorystycznego uregulowania instytucji tajemnicy zawodowej w połączeniu z jednej strony z potrzebami możliwości obrony własnych praw przez radcę prawnego (np. w toku sporu sądowego z klientem) z drugiej natomiast z konstytucyjnym obowiązkiem samorządu do sprawowania pieczy nad wykonywaniem zawodu (instytucja wizytacji). Podczas lektury komentarza Czytelnik może być w związku z tym skonfundowany pewnymi dysharmoniami pomiędzy treścią poszczególnych opinii czy wyjaśnień w nim zawartych. Wynika to jednak właśnie z owych strukturalnych niedoskonałości RadPrU i jest tym samym niejako wpisane w proces egzegezy tego aktu prawnego. Warto jednak zwrócić uwagę na to, że część rozbieżności interpretacyjnych jest wynikiem różnych doktrynalnych podejść do istoty samorządu zawodowego, co odzwierciedliło się nie tylko w tezach stawianych przez komentatorów, lecz także w niejednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego oraz w wypowiedziach zawartych w literaturze przedmiotu. Uświadomienie sobie istnienia sporów odnoszących się do natury wolnych zawodów, istoty świadczenia pomocy prawnej lub przyczyn i celów powołania do życia samorządów zawodów zaufania publicznego, ułatwi z pewnością lekturę komentarza, a w konsekwencji również stosowanie przepisów zawartych w ustawie.

Komentarz, który właśnie otrzymują Państwo do rąk, nie jest pierwszą tego typu pozycją na rynku wydawniczym. Poprzedziła go przede wszystkim pionierska w tym zakresie praca komentatorska mec. *Zenona Klatki*, która na wiele lat wyznaczyła standardy interpretacyjne ustawy radcowskiej. Ważną rolę odegrał również w swoim czasie komentarz praktyczny mec. *Krystyny Kwapisz*. Trudne wreszcie do przeczenienia

Przedmowa

znaczenie dla egzegezy naszej ustawy miała działalność Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych kierowanego przez wiele lat przez dra hab. *Arkadiusza Berezę* prof. nadzw. Głębokość zmian legislacyjnych, jakie dotknęły RadPrU w okresie ostatnich czterech lat spowodowała jednak potrzebę zarówno zebrania dotychczasowych ustaleń, jak i przemyślenia ponownie pewnych kwestii oraz poczynienia nowych rozważań na kanwie znowelizowanych przepisów. Stan ten, doświadczany przez samych autorów w toku czy to działalności radcowskiej, czy to samorządowej, dał nam impuls do zmierzenia się z materią RadPrU i opracowania komentarza.

Pozwolę sobie jeszcze w tym miejscu poczynić trzy uwagi. Przede wszystkim pragnę w imieniu całego zespołu podziękować wydawnictwu C.H. Beck za pomoc w stworzeniu komentarza. Bez cierpliwości i życzliwości osób zaangażowanych nasza praca nie nabrałaby z pewnością takiego kształtu, jaki osiągnęła. Po drugie, chciałbym podziękować wszystkim Autorom za wysiłek włożony w opracowanie poszczególnych zagadnień. Mam nadzieję, że Ich intelektualny wkład przyczyni się do przybliżenia i usprawnienia stosowania regulacji ustawowych jak również do zrozumienia specyfiki zawodu radcy prawnego i funkcjonowania samorządu radców prawnych. Po trzecie wreszcie, pozwolę sobie wyrazić w imieniu całego zespołu nadzieję, że treści zawarte w komentarzu wywołają reakcję Czytelników. Uprzejmie prosimy zatem Państwa o zgłaszanie problemów i wątpliwości powstających na tle stosowania RadPrU, gdyż pozwoli to nam poprawić i udoskonalić przedstawiane w komentarzu tezy.

Tomasz Scheffler

Przejdź do księgarni →